

<http://cgtcatalunya.cat/spip.php?article13319>

Inseguretat i desprotecció dels i les treballadores de la Sanitat a les terres de Lleida

- Legislació - Salut laboral / Prevenció de riscos -

Publication date: dilluns 30 de març de 2020

Copyright © CGTCatalunya.cat - Tous droits réservés

La CGT Sanitat Lleida vol denunciar les condicions d'inseguretat i desprotecció que pateixen els i les treballadores de la Sanitat a les terres de Lleida.

Manca tot tipus de material tant a l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova com en el de Santa Maria, i en la primària és igual o pitjor.

Manquen mascaretes homologades amb filtres. S'estan utilitzant mascaretes que haurien de ser d'un sol ús per a usuaris confirmats amb Covid-19 i els professionals les han d'aprofitar en un sol torn amb tots els pacients i a més els hi fan reutilitzar 4 dies més en aquestes condicions de contagi. No hi ha bates impermeables per a tots els professionals i ja es fan utilitzar bosses de brossa com a "protector" foradat impermeable. No hi ha "bussos" i els que hi ha estan tancats sota clau (esperant potser el dia que vingui un polític a fer-se la foto per treure'l). També manquen ulleres i pantalles facials, les quals es reciclen per altres professionals.

El personal d'urgències no disposa d'equips escaients, dóna la sensació que se'ls abandona a la seva sort, infermers, auxiliars, zeladors,...

A les treballadores, que són mares en període de lactància únicament se'ls dona una mascareta quirúrgica per tot el torn, les quals no els protegeixen a elles de ser contagiades. En aquestes condicions de pressió assistencial, de pressió i de por per la manca de seguretat, que incompleix les mesures més bàsiques dels protocols de prevenció de riscos laborals, es fa encara molt més difícil observar els protocols de protecció, canviant, que ja van per la versió 9 o 10 en pocs dies. Que canvien gairebé cada dia i que són impossibles de memoritzar i encara menys de automatitzar. Requereix que una persona estigui pendent només de les seqüències dels protocols, però això amb la manca de personal, malalt i contagiats, el que està ingressat més el que està a casa en quarantena fa impossible a l'hora de la veritat de seguir-los.

El personal que ha estat en contacte amb pacients infectats o sospitosos de ser-ho i que no tenen tota la simptomatologia. Aquest personal son rebutjats pel comitè que decideix a quins treballadors es fa la prova del Covid-19 i a qui no es fa.

En aquest darrer cas hi ha molts treballadors amb simptomatologia de Covid-19 i altres possibles infectats asimptomàtics que poden estar escampant el virus entre els pacients, entre companys i fins i tot als seus familiars més propers en tornar a les seves llars.

Creiem que l'Institut Català de la Salut no fa més proves a les treballadores per una part perquè no tenen prou kits de detecció, però sobretot perquè si haguessin d'enviar a casa a tots els professionals que estan contagiats, haurien de tancar els centres, o com a mínim moltes sales dels hospitals.

Cal dir que els i les treballador@s no són herois ni màrtirs, són treballador@s i que el seu deure com a professionals de la sanitat té un límit establert en la prevenció i seguretat alhora de dur a terme el seu treball amb els mínim riscos, que sempre hi son. **Son herois, si, però per obligació, perquè no els queda una altra que treballar sense les mínimes mesures de seguretat.**

Les Unitats de cures intensives, ja estan col·lapsades, i tot i que s'estan habilitant altres espais, no serà suficient ni prou ràpid per absorbir la gran afluència de pacients greus que els propers dies, sinó ara ja, seran destriats com en temps de guerra.

Cal que la gent sàpiga que aquella auxiliar, o aquella infermer@ o aquella administrativ@ o aquells metge i

metgesses i també, com no, totes les treballador@s de la higiene, neteja i desinfecció dels centres que treballen sense les mesures segures poden ser una font de transmissió a pacients que no hagin adquirit encara el Covid-19.

Mentre els diputats del parlament estaven votant el seu augment de sou, haurien d'haver estat preocupant-se de que no manqués cap material sanitari als centres, de planificar el que ja sabíem que venia després de l'experiència de la Xina i de Itàlia.

Des de CGT Sanitat Lleida volem demanar als responsables d'aquest desgavell que deixin d'amagar-se darrera la professionalitat de els i les treballador@s que formen part de tot el sistema sanitari:

Primer: Que es comprin al preu que sigui els equips necessaris per prevenir més contagis i més morts, també entre els treballador@s i s'encarreguin de portar-los d'on calgui, al preu que calgui i que no s'especuli amb criteris economicistes sinó de salvament de vides. Si convé que hi vagin ells mateixos a recollir aquest material, però no es pot permetre que ells estiguin segurs mentre els treballadors se la juguen a cada instant.

Segon: Així mateix demanem que es depurin responsabilitat polítiques, jurídiques i penals si n'hi ha, de tots els càrrecs que des de les retallades han tingut a veure amb aquestes morts i amb la desprotecció dels treballador@s, des del president i els consellers fins al càrrecs polítics de la sanitat en tots aquests anys, aquesta destrucció del sistema no s'ha fet en dos dies.

Tercer: Que s'investigui oficialment si les compres de material s'han demorat tant per raons del preu de compra i no pas perquè no n'hi hagués en tot el món de material mèdic i equips de protecció individual i que s'investigui també si s'ha intentat fer negoci amb les compres. Tots sabem de que va anar el 3% famós, tant de bo que no hagi succeït el mateix.

Quart: Per altra banda cal reestructurar el telèfon d'atenció al ciutadà 061, dedicat quasi exclusivament al Covid-19 perquè està sobresaturat i ja no solucionen la quantitat de trucades de pacients amb símptomes de Covid-19 i que per tant si no son atesos en aquest telèfon, acabaran col·lapsant els CAP, els CUAP i/o les urgències hospitalàries. En aquest mateix sentit als CAP de Lleida és pràcticament impossible comunicar, cal més personal dedicat exclusivament a atendre els usuaris via telefònica, i que no es perdin trucades, que al final fan atansar als CAP al pacients.

Cinquè: Que es faci un esforç per incorporar a centenars de professionals que es van veure obligats a emigrar a altres països de la Unió Europea (Alemanya, Holanda, Regne Unit, etc), creant noves places estructurals, totes aquelles que es van destruir amb les retallades salvatges sobre la Sanitat i que se'ls ofereixi contractes suficientment llargs dins la temporalitat que suposen els interinatges, perquè els surti a compte tornar i si interessen, durant els propers mesos estarem molt mancats de personal.

El més important en aquest sentit és que la població hauria de saber que mentre s'agafa a estudiants i a personal jubilat per fer la feina, resulta que tenim a personal perfectament capacitat amb contractes de mes en mes, de setmana en setmana, d'un 45% o d'un 65% de l'horari. Que es contractin ja al 100%, ja que s'estan jugant la vida, al menys no siguem tant miserables amb ells i contractem-los com mana la actual necessitat de personal.

Secció Sindical de Sanitat de les Terres de Lleida.

Per qualsevol assumpte o dubte que tingueu podeu contactar amb el nostre correu:

cgt.sanitatlleida@gmail.com

http://cgtcatalunya.cat/IMG/pdf/comunicat_cgt_prensa_covid19_marc_2020.pdf title='PDF - 206.5 kB'

type="application/pdf">[http://cgtcatalunya.cat/local/cache-vignettes/L52xH52/pdf-39070.png]